

Компанія «Кабусіку Чайса Ару Ді Дзяпан» (торгова назва «RD JAPAN., LTD»), Полтава для них – особливо привабливий регіон. Закордонні колеги підготували довгострокові пропозиції щодо очищення води та будівництва заводу з переробки відходів. Були здійснені перші кроки до цивілізованого збору сміття шляхом встановлення євроконтейнерів. Однак цього не достатньо; переробка може мати економічний ефект, оскільки 50% складають цінні елементи (папір, картон, полімери, скло, метал), наприклад, на переповненому звалищі у с. Макухівці наразі знаходиться 8 млн. тонн відходів, всі вони можуть бути використані за цільовим призначенням.

Японська делегація також презентувала відеоролик про роботу одного із заводів, де за день переробляють 740 тонн відходів, фізична праця практично відсутня. Пропозиція закордонних колег зацікавила очільників міста.

Можна зробити висновок, що проблема утилізації сміття в світі та в Україні дуже гостро стоїть. Життя на Землі стає все тісніше. Планета отруєна відходами людської життєдіяльності – один з можливих сценаріїв Апокаліпсису. Вибір шляху, яким піде людська цивілізація, поки ще залишається за нами. Важливо лише встигнути зробити вибір вчасно.

Література

1. Бондар О.І. Утилізація та рекуперація відходів/ Бондар О.І. Горох М.П. Корінько І.В. / – К.-Х; ДЕІ-ГТІ, 2005. – 460 с.
2. Управління відходами вітчизняний та закордонний досвід: Посібник / ред. О.І.Бондаря. – К.:Айва Плюс Лтд,2008.–196 с.

ВПРОВАДЖЕННЯ ПРОБЛЕМНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ ПРИ ВИКЛАДАННІ МЕДИЧНОЇ ХІМІЇ

*Л.В. Юрченко, А.В. Шаповал
Кременчук, Україна*

Гострим місцем у теорії й практиці освіти є зміст, принципи й методи навчання. Сьогодні вже саме життя вимагає розробки і впровадження диференційованого змісту освіти, активних прийомів, форм і методів навчання.

Сказане повною мірою стосується проблемного навчання, основна мета якого, як відомо, полягає в забезпеченні активного ставлення студентів до оволодіння знаннями, інтенсивного розвитку самостійної пізнавальної діяльності та індивідуальних творчих здібностей.

Проблемне навчання розвиває у студента пізнавальну самостійність і творчий підхід до справи. Воно ставить студента в нову позицію: майбутній фахівець виступає в навчальному процесі як першовідкривач істини. Проблемне навчання вчить студента думати, мислити.

Основні переваги технології проблемного навчання полягають у тому, що вона розвиває розумові здібності студентів як суб'єктів навчання; викликає у них інтерес до навчання й, відповідно, сприяє виробленню мотивів і мотивації навчально-пізнавальної діяльності; пробуджує їхні творчі нахили; має різнобічний характер; виховує самостійність, активність і креативність студентів.

Для перевірки ефективності впровадження проблемної технології навчання в практику вищої школи було проведено експериментальне дослідження. Експериментальна робота проводилась серед студентів Кременчуцького медичного коледжу під час вивчення дисципліни «Медична хімія».

Розроблено й апробовано проблемні лекції та комплекс проблемних задач для практичних занять відповідно до навчальної програми курсу.

Експериментальне впровадження цього комплексу виявило приріст якості знань у студентів експериментальної групи порівняно із контрольною практично у 2 рази. Узагальнено умови застосування технології проблемного навчання у вищих навчальних закладах, а також основні показники ефективності впровадження технології проблемного навчання в навчально-виховний процес.

Проведене дослідження дозволило рекомендувати заходи, які сприяють ефективному використанню проблемної технології навчання на лекціях і практичних заняттях у вищому навчальному закладі:

1. При впровадженні проблемної технології навчання викладачу необхідно врахувати умови застосування даної технології. Проблемну технологію навчання доцільно застосовувати коли:

- зміст навчального матеріалу містить причинно-наслідкові зв'язки і залежності, направлений на формування понять, законів, теорій;
 - студенти підготовлені до проблемного вивчення теми;
 - студенти вирішують задачі на розвиток самостійності мислення, формування дослідницьких умінь, творчого підходу до справи;
 - у викладача є час для проблемного вивчення теми;
 - викладач добре володіє відповідними методами навчання.
2. Викладачам рекомендуємо:

- визначитись із об'ємом і змістом навчального матеріалу, що призначений для вивчення на занятті;
- систематизувати навчальний матеріал відповідно до логіки навчальної дисципліни, його

структуру з урахуванням відповідності принципам дидактики;

- розподілити навчальний матеріал на легко засвоювані і тісно між собою пов'язані частини;
- забезпечити облік індивідуальних темпів засвоєння навчального матеріалу студентами і темпів роботи групи.

роботи групи.

3. Для створення проблемних ситуацій рекомендуємо використовувати наступні прийоми:

- підведення студентів до протиріччя з пропозицією самостійно знайти спосіб його вирішення;
- викладання різноманітних точок зору на одне й те саме питання;
- розглядання явища з різних позицій;
- аналітична діяльність студентів;

- постановка конкретних запитань (на узагальнення, обґрунтування, конкретизацію, логіку, міркування);

- постановка проблемних задач із недостатніми або надлишковими вихідними даними, з непевністю в постановці питання, з суперечливими даними, з явно допущеними помилками, з обмеженим часом розв'язання.

4. Для досягнення максимальної ефективності навчального процесу постановка проблемних завдань повинна здійснюватися з урахуванням основних логічних і дидактичних правил.

Зміни в навчальному процесі, широке впровадження в усіх формах навчальних занять технології проблемного навчання сприяють формуванню творчо активного фахівця, що вміє самостійно добувати знання, вдосконалювати свою кваліфікацію, творчо керувати своєю діяльністю.

Література

1. Гаєвська Г.О. Проблема учбових помилок в теорії та практиці навчання: психологічний аспект / Г.О. Гаєвська, Ю.З. Гільбух // Радянська школа. – 1988. – № 2. – С. 15.
2. Махмутов МІ. Організація проблемного навчання в школі. - М. : Педагогіка, 1977. -135 с.
3. Матюшкин А.М. Проблемные ситуации в мышлении и обучении. / А.М. Матюшин. – Москва : Педагогіка, 1972. – 208 с.
4. Никандров Н.Д. Организационные формы и методы обучения в высшей школе //Проблемы педагогики высшей школы. - Л., 1992.

РОЗВИТОК ПРИРОДНИЧО-НАУКОВОГО МИСЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ ЯК ОСВІТНІЙ ОРІЄНТИР

*С.П. Яланська
Полтава, Україна*

Важливим орієнтиром сучасної природничо-наукової освіти є формування у школярів, студентів переконання, що людина є частиною природи і що стан її здоров'я знаходиться у певній залежності від природних чинників та встановлення гармонійної взаємодії з навколишнім середовищем і суспільством.

У працях С.У. Гончаренка, М.В. Гриньової, С.Д. Дерябо, І.Д. Зверєва, Л.Я. Зоріної, В.Р. Ільченко, Г.С. Калінової, Б.Д. Комісарова, І.М. Кореневої, А.М. М'ягкової, С.Д. Рудишина, С.В.Страшка, Л.А. Животовської, Л.В. Тарасова, А.Г. Хрипкової та інших вчених доведено, що розв'язання завдань природничо-наукової освіти потребує розробки проблеми формування цілісної системи знань про живу природу [1;2;5].

Природничо-наукове мислення – це вища форма активного відображення реальності природи, що складається із цілеспрямованого опосередкованого й узагальненого відтворення суб'єктом суттєвих зв'язків і відношень природничої дійсності. Це творча праця, що вимагає добування достовірної наукомісткої інформації про навколишнє середовище, взаємозв'язок людини і природи й дає можливість використовувати знання на практиці [1;2].

Природничо-наукове мислення слід розглядати в єдності з творчим розвитком особистості, її інтересами і потребами, емоціями, почуттями, переживаннями – всіма компонентами духовного світу.

Для ефективності реалізації інтелектуальних і творчих можливостей школярів та студентів, розвитку їх природничо-наукового-мислення, пропонуємо систему «Психолого-дидактосервіс» – комплекс психолого-педагогічних засобів.

Складовою системи є дидактосервіс, що розраховано для учнів 7–12 класів загальноосвітньої школи. Дидактосервіс передбачає застосування комплексу дидактичних пакетів (варіативних завдань з природничої дисципліни), кожен з яких є послідовним продовженням і доповненням попереднього. Використання однієї дидактичної одиниці обумовлює застосування наступної. В результаті опрацьовуються всі складові дидактичного пакету. Можливе творче доопрацювання змісту дидактичного пакету учителем в залежності від педагогічної ситуації.

Дидактичні пакети представлені завданнями репродуктивного та творчого характеру: фронтальні опитування, опитування біля дошки, термінологічні диктанти, тексти для аналізу, різноманітні тести, шаради, вікторини, кросворди, схеми, таблиці для заповнення, загадки, вправи «Творчі припущення» тощо [1;3;4].